

NHỚ BẠN

(Thương nhớ bạn Phùng Văn La)

*Chỉ còn trong nỗi nhớ bạn bè thôi
Hình dáng ấy, nụ cười, khuôn mặt ấy
Không thể tin bạn đã xa đến vậy
Không thể tin bạn mãi mãi không về!*

*Tất cả vẫn còn, tất cả vẫn còn kia
Ân nghĩa ấy một thời ta đã sống
Từ quê mẹ Đông Sơn nhiều khát vọng
Dấu chân ta ngang dọc những nẻo đời...*

*Bạn đã xa rồi, thương lắm bạn La ơi!
Tôi giờ lại những bài thơ thuở đó
Có những ước mơ chân thành như cỏ
Có những vui buồn, khao khát, chờ mong...*

*Nhớ nẻo đường xưa bạc phếch màu trắng
Hiu hắt làng quê mắt buồn thôn nữ
Chúng mình đi trong cồn cào ngọn gió
Lấy mùa Đông sưởi ấm những mộng mơ...*

*Sẽ chẳng còn được nghe La đọc thơ
Mãi vắng tiếng bạn cười trong cuộc nhậu
Còn lại ân tình giữa nhạt nhòa sương khói
Bạn đâu rồi trong giọt nắng cuối hoàng hôn*

*Ta đã sẻ chia bao nỗi vui buồn
Ta đã chung nhau một thời trai trẻ
Giận hờn gì mà bạn đi vội vã
Để bây giờ hoang lạnh nẻo đường xưa!*

Tháng 6-2024